

ju alla de uti bränvinstillverknings-förordningen uppräknade personer full rätt att derå göra åtal samt visitera bränneri, när de anse sig dertill bifogade.

Den föreslagna förändringen hoppas jag, med anledning häraf, måtte blifva bifallen och till vederbörligt Utskott remitterad.

Stockholm den 22 Januari 1867.

P. Petersson
från Kronobergs län.

N:o 37.

Åf Herr P. Petersson: Om upphörande af pastoral-examen samt om grunderna för presterlig befordran.

Studerande vid Rikets universiteter egna sig nu för tiden mindre än förr åt prest-embetet, hvarigenom brist på prester uppkommit. Orsakerna härtill äro flera; men ibland andra finnas tvänne, som äro ganska inverkan, nemligen tagandet af pastoral-examen, sedan prestexamen en gång är aflagd, och att Herrar lärare vid elementarläroverken skola räkna sina tjänstår dervid såsom merit för befordran till kyrklig tjänst, till men för det egentliga presterskapets avancement. Hvad pastoral-examen beträffar, torde den numera vara alldeles obehöfelig, enär erfarenheten ständigt bekräftar, att helt unga adjunkter kunna flera år å rad få på eget ansvar förestå äfven de större pastoraten och göra det till både Konsistoriernas och föramlingarnes fulla belåtenhet.

Om pastoral-examen fordom ansetts nödig för kunskapernas förkofran och ett medel till eggelse att intet glömma det redan lärda, torde väl detta numera icke vara af behofvet påkalladt, sedan theologie-studiosi-examen blifvit så mycket förökad, och då med mycken lättnad de ämnen, som i och för pastoralvården anses oundgängligen nödvändiga, kunna tilläggas prestexamen.

Vidkommande tjänsteårsberäkning inom elementarläroverken, till vinnande af kyrkoherdebeställning, är den i högsta grad både onaturlig och obillig — förundransvärdt är, att den så länge egt rum; ty hvad är väl onaturligare än att personer, som valt skollärarekallet till sitt embete, skola, sedan deras håg, krafter och duglighet upphört, vara berättigade att söka oftast de bästa pastorater och såsom stöd för sitt berättigande få räkna tjänsteår inom läroverket och derigenom

från förslagsrum uttränga dem, som egnat sin mesta och bästa lefnadstid och verksamhet i kyrkans tjenst samt derinom förvärfvat den erfarenhet och visat det nit i lära och lefverne, som för detta viktiga embete är så behöfligt, hvilket man icke billigen kan förvänta af personer, som endast söka kyrklig befattning såsom en pensionsanstalt och en hvilostad efter utståndna mödor — glada att få lägga arbetet på en uselt lönt adjunkt.

Med anledning af hvad anfördt blifvit, torde sättet för presterligt antagande och befordran sålunda blifva ändradt,

att, i likhet med öfrige embets- och tjenstemän, endast en examen tages såsom kunskapsprof, och att till vinnande af befordran inga andra förtjenster än godkända lärdomsbetyg, tjensteår inom kyrkan, skicklighet, ordning och visadt christligt lefverne och nit för Christi kyrkas sak, må såsom befodringsgrunder ega rum.

Om remiss till vederbörligt Utskott vågar jag vördsamligen anhålla.

Stockholm den 24 Januari 1866.

P. Petersson
från Kronobergs län.

N:o 38.

Af Herr P. Petersson: derom, att alla de, som nu icke äro med utskylder till landtförsvaret betungade, måtte åläggas, i mån af inkomst, bidra till rustnings- och roteringsbesvärets utgörande.

Under förutsättning att, huru än med arméen i öfrigt må blifva ordnad, indelningsverket kommer att kvarstå, så, med fästadt afseende på de dryga kostnader, som nu och alltid vidlådt rust- och rotehåll till ryttarens och soldatens beklädning, öfning och underhåll; samt de förändringar, som sedan indelningsverkets inrättande timat med verk. s. k. herrligheter, yrken, handel, embeten och tjenster, har jag hos Riksförsamlingen velat föreslå, att alla, som nu icke äro med utskylder till landtförsvaret betungade, måtte till rust- och rotehållares lättnad åläggas att, i mån af inkomst, erlægga den afgift, som kan uppkomma efter beräkning af 15 R:dr till hvarje rotehåll och 20 R:dr per nummer till rusthåll årligen, i sam-